

ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเผชิญปัญหา
ของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

วัชรวรรณ พานิชเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ วัชรวรรณ พานิชเจริญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

.....
(ดร. ประชา อินัง) อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร) ประธาน

.....
(ดร. ประชา อินัง) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์) กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ คนฉลาด) กรรมการ

คณะศึกษาศาสตร์ได้อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. มนตรี เข้มกสิกร) คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2552

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา 2551

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. ประชา อินัง อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้ คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ภูววิมล ดร. เพ็ญภา กุลนาคล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ อเนกสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร ที่กรุณา รับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่าน ที่ให้คำชี้แจงที่เป็นประโยชน์ ในการแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ทุกท่าน รวมทั้งเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ที่ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการทำการวิจัยเป็นอย่างดี และผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ให้ความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ทุกคนในครอบครัว และกัลยาณมิตรทุกท่านที่มีได้ เอื้อนนามในที่นี้ ซึ่งมีส่วนช่วยสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาของการศึกษาและ วิจัย

คุณประโยชน์อันจะพึงมีจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา รวมทั้งเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ผู้ให้ชีวิต กำลังและสติปัญญา บูชาครู อาจารย์ ผู้ให้การศึกษาบรม ที่เป็นส่วนสำคัญให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

วัชรวรรณ พานิชเจริญ

48911544: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง/ การเผชิญปัญหา/ วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

วัชรวรรณ พานิชเจริญ: ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING ON COPING STRATEGIES OF JUVENILE DELINQUENCY AT THE OBSERVATION AND PROTECTION CENTER) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ประชา อินัง, Ph.D., สุรินทร์ สุทธิชาติพิพย์, Ed.D. 160 หน้า. ปี พ.ศ. 2552.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรีที่มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี ที่มีคะแนนการเผชิญปัญหาค่าต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดการเผชิญปัญหา และ โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ดำเนินการทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละประมาณ 60 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะคือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหา ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

48911544: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: REALITY GROUP COUNSELING / COPING STRATEGIES/ JUVENILE DELINQUENCY AT THE OBSERVATION AND PROTECTION CENTER
WATCHARAWUN PANICHAROEN: THE EFFECTS OF REALITY GROUP COUNSELING ON COPING STRATEGIES OF JUVENILE DELINQUENCY AT THE OBSERVATION AND PROTECTION CENTER. ADVISORY COMMITTEE: PRACHA ENUNG, Ph.D., SURIN SUTHITHATIP, Ed.D. 160 P. 2009.

The purpose of this research was to determine the effects of reality group counseling on coping strategies of juvenile delinquents at the observation and protection center. The samples consisted of sixteen juvenile delinquents aged between fifteen and eighteen in Chon Buri Observation and Protection Center, who had the coping scores under 25 percentile and volunteered to participate in the experiment. The subjects were then randomly divided into two groups with 8 persons each: the experimental group who received the reality group counseling; and the controlled group who did not. The research design used for experimental research was two-factor experimental with repeated measures on one factor. The instruments used for this study were the coping scale and Reality Group Counseling Program. The intervention was administered for 12 sessions, with sixty minutes for each session and three sessions per week. The study was divided into three phases: the pre-test phase, the post-test phase, and follow up phase. The statistical methods used for analyzing the data were analysis of variance with one between subjects variable and one within subjects variable, and the Newman-Keuls procedure.

The findings revealed that there was a statistically significant interaction at the .05 level between the method and the duration of the experiment. The juvenile delinquents in the experimental group had higher mean score on coping than that of the control group in the post-test and the follow-up phases with the statistical significance at the .05 level. The juvenile delinquents in the experimental group had higher mean score on coping in the post-test and the follow-up phases than that in the pre-test phase and their mean score in follow-up phase was also higher than that in the post-test phase with statistical significance at the .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเผชิญปัญหา.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีเผชิญความจริง.....	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	57
การดำเนินการทดลอง.....	62
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5 อภิปรายและสรุปผล.....	77
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก.....	95
ภาคผนวก ข.....	100
ภาคผนวก ค.....	150
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	160

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การแบ่งข้อคำถาม.....	61
2 แบบแผนการทดลอง.....	63
3 ข้อมูล และค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเผชิญปัญหาในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	66
4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการเผชิญปัญหา ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง.....	67
5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	71
6 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	71
7 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	72
8 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของการทดลองของวัยรุ่นในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลอง.....	73
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาเป็นรายคู่ของวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	74
10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของการทดลองของวัยรุ่นในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนในกลุ่มควบคุม.....	75
11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาเป็นรายคู่ของวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	76

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	67
3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่างๆ ของการทดลอง.....	68
4 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาในการทดลอง.....	70